

Mai in pas

So miga quanti de Natàl
cun in ca gnanc' un regàl
propi poch e go in tèscta
che cu' l burzìn la fa gran fèscta.
Lingéir dàla manièn
e m' senti anca cuntént
nisun vanto in la resièn
e in ca è rèscti dént.
La légna, un léc, èl pan
un cupèrt, l' acu, èl can
coma lui poch amis
coma lui che mé capis.
Un de cui che mét la man
èl ma dic dèl Gaetan
un barbón, un sènza tec
i la catòu, l' èra gè fréç.
Desedès de suénz la noc
vedéch dént la magra sort
in cui piétos enormi ec
vedéch dént ormai la mort.
Fermàn, òmèn e fancit
sclanzài la, coma sach vec
i scapa più, i e rinsechit
quàtèr os ché tira' l fréç.
Gaetan, quàntèn misérièn
sot e zora la macérièn
pèr quatèr orchi tant borios
che né manda driz in crós.
Una mama, i so fancit
la mitraglia, adès ien in cél
sénza pietà, cinch mugit
supèrbia, guèra, lé un macèl.
Un se dré amò adès
a mazàs, a torturès
ma la memòria lé pèr cos
s' un cuntinua a tirès sas
Gaetan, u m' na pé visct
miga pòchèu u m' na fac
som strach, genòu, de stà storia
spèri che Dio èl nè abi in gloria.